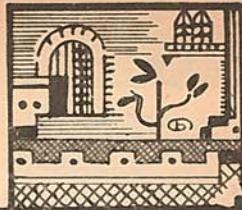

ДЕТСКО ЗНАМЕ ГОДИНА II

КНИГА 4
ДЕКЕМВРИ — 1935

ХРИСТИЯНИЗИРАНЕ НА МЛАДЕЖЪТА

Когато Господъ Иисусъ Христосъ билъ на земята, често проявявалъ Своята голъма обичъ къмъ децата, пъкъ и тъ, не веднажъ, съж показвали привързаността си къмъ Него. Така, при влизането Му въ Иерусалимъ, преди да бjurde разпънатъ на кръстъ, първенцитъ на градагопосредници съ завистъ и умраза, а децата Му пъели:

„Слава на Сина Давидовъ!“ Веднажъ добри майки довели децата си при Него да ги помилва и да се помоли за тъхъ. Учениците Му не пустнали децата да пристъпятъ до Него, защото билъ много заетъ, но Той протегналъ ръка, усмихналъ се и имъ казалъ: „Оставете децата и не имъ прѣчете да дохаждатъ при Мене.“ При другъ случай, Той повикалъ при Себеси едно дете и, като го посочиъ на учениците Си, казалъ: „Който съблазни едного

отъ тия малкитъ, които върватъ въ Мене, за него е по-добре да му надъннатъ на шията водениченъ камъкъ и да го хвърлятъ въ морската дълбочина“.

У настъ, въ България, проявявано ли е винаги за децата такава обичъ и грижа, каквато

Княгиня Мария Луиза, дъщеря на нашия Царь